РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (осми състав)

25 юни 2008 година *

По дело T-268/06

Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE, установено в Атина (Гърция), за което се явяват адв. P. Anestis, avocat, г-н T. Soames и г-н G. Goeteyn, solicitors, и адв. S. Mavrogenis и адв. M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, avocats,

жалбоподател,

срещу

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-жа E. Righini и г-н I. Chatzigiannis, в качеството на представители,

ответник,

с предмет жалба за отмяна на Решение C (2006) 1580 окончателен на Комисията от 26 април 2006 година относно схемата за държавни помощи C 39/2003 (ex NN 119/2002), приведена в действие от Република Гърция в полза на въздушните превозвачи вследствие на вредите, претърпени от 11 до 14 септември 2001 г.,

* Език на производството: гръцки.

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД
НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (осми състав)

състоящ се от: г-жа M. E. Martins Ribeiro, председател, г-н S. Papasavvas (докладчик) и г-н A. Dittrich, съдии,

секретар: г-жа C. Kantza, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 7 декември 2007 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 Със Съобщение COM (2001) 574 окончателен от 10 октомври 2001 г. (наричано по-нататък „съобщението от 10 октомври 2001 г.“) Комисията уведомява Европейския парламент и Съвета за своята оценка на последиците за дейността по въздушен превоз от атентатите от 11 септември 2001 г. в Съединените щати.

2 В съобщението от 10 октомври 2001 г. Комисията приема във връзка с прилагането на правните норми в областта на държавните помощи, че член 87, параграф 2, буква б) ЕО позволява да се преодолеят някои трудности, пред които авиокомпаниите са изправени поради събитията от 11 септември 2001 г. Според това съобщение, с оглед на извънредния характер на въпросните събития, разпоредбите на този член при определени условия могат да допуснат обезщетяване, на първо място, за разходите, направени поради затварянето на американското въздушно пространство за четири дни (от 11 до 14 септември 2001 г.), както и, на второ място, за извънредните застрахователни разходи (точки 28—41 от съобщението от 10 октомври 2001 г.)

3 Относно условията, на които трябва да отговаря всяко обезщетение, в съобщението от 10 октомври 2001 г. се посочва, че то трябва да бъде изплатено при недопускане на дискриминация, че трябва да се отнася единствено до установените от 11 до 14 септември 2001 г. разходи и че неговият размер трябва да бъде изчислен по точен и обективен начин при спазване на предложената от Комисията специфична методология.

4 С писмо от 14 ноември 2001 г. до всички държави-членки Комисията дава допълнителни уточнения относно изчисляването на размера на обезщетението, което да се изплати на всяка авиокомпания.

5 След размяната на писма между декември 2001 г. и юли 2002 г. гръцките власти съобщават на Комисията с писмо от 24 септември 2002 г. начина на изчисляване на обезщетението на жалбоподателя Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE за вредите, които са му причинени от разглежданите събития. В това писмо е направена следната разбивка на посоченото обезщетение:

— 4 079 237 EUR за пропуснатите доходи от превоз на пътници за цялата мрежа на жалбоподателя, от които около 1 212 032 EUR, свързани с неговата мрежа извън северния Атлантически океан,

— 278 797 EUR за пропуснатите доходи от превоз на стоки,

— 17 608 EUR за разходите за унищожаване на нетрайните стоки,

— 41 086 EUR за допълнителните разходи за контрол на сигурността за стоките,

— 37 469 EUR за връщането на полет OA 411 до Ню Йорк (Съединени щати) и за разходите за отмяната на обратния полет (OA 412) до Атина (Гърция) на 11 септември 2001 г.,

— 13 550 EUR за разходите, свързани с кацането и престоя в Халифакс (Канада) от 11 до 15 септември 2001 г. на полет, който първоначално бил предвиден за Торонто (Канада),

— 478 357 EUR за разноските за извършването на „ferry flights“ (извънредни полети, осъществени на 18, 20 и 26 септември 2001 г. с цел репатриране на пътници в Съединените щати и в Канада),

— 146 735 EUR за разходите, свързани с извънредния труд на персонала, с настаняването на пътниците в хотели и с допълнителния персонал за охрана,

— 14 673 EUR за разходите, свързани със спешните допълнителни мерки за сигурност.

6 Впоследствие общият размер на тези суми е намален с 278 797 EUR за горивото, което е щяло да бъде използвано, ако полетният план не е бил нарушен. През юли 2002 г. крайната сума от 4 827 586,21 EUR вече е изплатена на жалбоподателя на основание член 45, параграф 17 от Закон № 2992/2002 (FEK A' 54/20.3.2002), както и на основание общото министерско постановление от 27 май 2002 (FEK B' 682/31.5.2002 г.).

7 С писмо от 27 май 2003 г. Комисията уведомява Република Гърция за своето решение да започне предвидената в член 88, параграф 2 ЕО процедура по отношение на разглежданите мерки и отправя покана до гръцките власти да ѝ предоставят определени документи и допълнителни уточнения (наричано по-нататък „решение за започване на официална процедура по разследване"). Освен това тя отправя покана до заинтересованите страни да представят своите мнения в срок от един месец от датата на публикуването на решението за започване на официална процедура по разследване в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ C 199, 2003 г., стр. 3).

8 С писмо от 20 ноември 2003 г. гръцките власти представят своите мнения на Комисията. Според това писмо действителните вреди, причинени от отмяната на седем двупосочни полета, планирани за периода от 11 до 14 септември 2001 г. за Ню Йорк, за Тел Авив (Израел), за Торонто през Монреал (Канада) и за Бостън (Съединени щати) възлизали на 1 921 203,20 EUR. В тази сума не се включвали отчетените загуби в резултат от отмяната на билетите за другите полети, връзката с които се осигурявала от отменените полети. Относно разходите, свързани с полета, кацнал на 11 септември в Халифакс вместо в Торонто, гръцките власти представят оценка, според която те възлизат на 38 056 EUR. Относно разходите, свързани с връщането на полета от 11 септември 2001 г. за Ню Йорк, гръцките власти им правят нова оценка в размер на 3 421 EUR. Относно отмяната на три двупосочни полета за Ню Йорк и за Торонто през Монреал на 15 и 16 септември 2001 г. гръцките власти подчертават, че претърпените вреди са били пряко свързани със затварянето на въздушното пространство от 11 до 14 септември и възлизали на 977 257 EUR. Относно „ferry flights" гръцките власти уточняват, че става въпрос за осъществен на 18 септември 2001 г. полет за Ню Йорк и за два полета за Торонто през Монреал, осъществени на 20 и 26 септември 2001 г. Вредата, причинена от извънредния характер на тези полети, който довел до липсата на пътници за обратните полети до Атина, възлизала на 487 312,17 EUR. Според гръцките власти тази вреда трябвало да се разглежда като пряко свързана със събитията от 11 септември 2001 г.

9 При тези условия гръцкото министерство на транспорта и съобщенията моли Комисията да одобри сумата от 3 770 717,70 EUR, както и сумите, посочени по-горе в точка 5, от второ до девето тире, като обезщетение за пряко свързаните с атентатите от 11 септември 2001 г. вреди. Колкото до последните, гръцките власти заявяват, че в близко бъдеще ще представят доказателства.

10 С писмо от 15 март 2004 г. Комисията напомня на гръцките власти, че те все още не са представили допълнителните данни, за които в писмото си от 20 ноември 2003 г. са заявили, че ще бъдат представени, и им дава срок от две седмици да направят това.

11 Гръцките власти не предприемат действия в отговор на това искане.

Обжалваното решение

12 Със своето Решение C (2006) 1580 окончателен от 26 април 2006 г. относно схемата за държавни помощи C 39/2003 (ex NN 119/2002), приведена в действие от Република Гърция в полза на въздушните превозвачи вследствие на вредите, претърпени от 11 до 14 септември 2001 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение"), Комисията закрива официалната процедура по разследване и решава по-конкретно, че държавната помощ, приведена в изпълнение от Република Гърция в полза на жалбоподателя, е съвместима с общия пазар по отношение на изплатеното обезщетение за периода от 11 до 14 септември 2001 г. с максимален размер от 1 962 680 EUR. Тази сума съответства на 1 921 203 EUR за отмяната на седем двупосочни полета до Ню Йорк, до Тел Авив, до Торонто през Монреал и до Бостън, на 38 056 EUR за кацането и престоя в Халифакс на полет, който първоначално е предвиден за Торонто, и на 3 421 EUR за връщането на полета от 11 септември 2001 г. за Ню Йорк (съображения 49 и 50 от обжалваното решение).

13 В замяна на това относно разходите, свързани с отмяната на трите двупосочни полета, от които един за Ню Йорк на 15 септември 2001 г. и два за Торонто през Монреал на 15 и 16 септември 2001 г., в размер на 977 257 EUR, както и разходите относно „ferry flights“ в размер на 487 312 EUR, Комисията посочва, че те били свързани само с косвените последици от атентатите от 11 септември 2001 г. в множество области на световната икономика (съображение 58 от обжалваното решение).

14 Относно по-специално полета от 15 септември 2001 г. за Ню Йорк съображения 53—55 от обжалваното решение гласят следното:

„53) Комисията констатира […], че положението след 14 септември вече не се е характеризирало със смущения в трафика, а с по-ограничена експлоатация на въздушните трасета от съответните компании.

54) Такъв е случаят с представените от [Република Гърция] мерки в полза [на жалбоподателя], отнасящи се, на първо място, до три трансатлантически двупосочни полета, единият от които за Съединените щати и два — за Канада, които не са били осъществени на 15 и 16 септември, което представлява за [жалбоподателя] вреда от 333 000 000 GRD (гръцки драхми), т.е. около 977 257 EUR.

55) Всъщност най-напред относно липсата на слотове в Ню Йорк [Република Гърция] потвърждава, че летище JFK е било отворено на 14 септември в 23 ч. по часовото време в Атина и [че] единствено повишеният брой искания за слотове не е позволил на [жалбоподателя] да резервира такъв. Комисията не получи други данни относно причината за неполучаване на слотове, при положение че на други компании са били предоставени такива. При всички случаи към този момент общата невъзможност за извършване на полети към Съединените щати вече не е била налице.“

15 Колкото до отмяната на двата полета за Торонто през Монреал, тя била следствие от избора на жалбоподателя, в смисъл че последният или не е имал на разположение други самолети и е предпочел да извърши други планирани полети, или не е успял да извърши навреме дейностите, свързани с техническите проверки и с резервацията на слотове (съображение 56 от обжалваното решение).

16 Колкото до „ferry flights“ Комисията подчертава, че те били извършени по избор на жалбоподателя, който трябвало да иска обезщетение от правителствата на Съединените щати и на Канада, тъй като тези полети били осъществени по тяхно искане (съображение 57 от обжалваното решение).

17 Поради това въпросните разходи са приети за неотговарящи на условията за обезщетяване по член 87, параграф 2, буква б) ЕО.

18 При тези условия Комисията приема, че всяка изплатена на жалбоподателя сума над 1 962 680 EUR представлява несъвместима с общия пазар помощ (член 2 от обжалваното решение) и разпорежда на Република Гърция да пристъпи към нейното възстановяване (член 4 от обжалваното решение).

Производство и искания на страните

19 На 22 септември 2006 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Първоинстанционния съд.

20 След промяна на съставите на Първоинстанционния съд съдията докладчик е включен в осми състав, на който впоследствие се разпределя настоящото дело.

21 Жалбоподателят моли Първоинстанционния съд:

— да отмени член 1 от обжалваното решение в частта, с която се определя, че максималният размер на съвместимото с общия пазар обезщетение за периода от 11 до 14 септември 2001 г. е 1 962 680 EUR,

— да отмени членове 2 и 4 от обжалваното решение,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

22 Комисията моли Първоинстанционния съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

23 В подкрепа на своята жалба жалбоподателят излага две правни основания, първото от които е изведено от нарушението на член 87, параграф 2, буква б) ЕО, а второто — от липса на мотиви. Първото правно основание се състои по същество от две части, първата от които е изведена от явна грешка в преценката

на вредите, свързани с мрежата на жалбоподателя в северния Атлантически океан, а втората — от явна грешка в преценката на вредите, свързани с останалата част от неговата мрежа.

1. *По първото правно основание, изведено от нарушение на член 87, параграф 2, буква б) ЕО*

Доводи на жалбоподателя

24 Според жалбоподателя Комисията преценила фактите в конкретния случай по явно погрешен начин и с това нарушила член 87, параграф 2, буква б) ЕО, като приела, че вредите, претърпени, на първо място, поради отмяната на трите двупосочни полета за Ню Йорк и за Торонто през Монреал, и на второ място, поради въвеждането на „ferry flights", нямали пряка причинно-следствена връзка с атентатите от 11 септември 2001 г., които довели до затваряне на въздушното пространство на Съединените щати и на Канада. Освен това като не взела предвид настъпилите вследствие на атентатите от 11 септември 2001 г. загуби, свързани с останалата част от неговата мрежа, Комисията допуснала грешка в преценката на възникналите между 11 и 15 септември 2001 г. вреди.

25 Според жалбоподателя фактът, че съобщението от 10 октомври 2001 г. изключва от приложното поле на член 87, параграф 2, буква б) ЕО всяка вреда, настъпила след 14 септември 2001 г., не можел да определи естеството на пряката причинно-следствена връзка, която се изисква от тази разпоредба, нито можел вследствие на това да освободи Комисията от нейното задължение да разгледа с оглед на този член обстоятелствата в конкретния случай. Всъщност Комисията била длъжна да спазва рамките и съобщенията, които приема в областта на контрола на държавните помощи, доколкото те не се отклоняват от нормите на Договора и са приети от държавите-членки. При всички случаи съобщението от 10 октомври 2001 г. трябвало да се тълкува в смисъл, че не визира единствено вредите, настъпили по време на затварянето на въздушното пространство, но също и тези, които имат пряка причинно-следствена връзка с това затваряне. Всяко друго тълкуване било в разрез с член 87, параграф 2, буква б) ЕО.

26 Подходът на Комисията не можел да бъде обоснован и с позоваване на други решения, в които е възприела подобна гледна точка. Освен това, доколкото вредите, претърпени от жалбоподателя след 14 септември 2001 г., произтичали пряко от атентатите от 11 септември 2001 г., той се намирал в различно положение в сравнение с други авиокомпании, по отношение на които този факт не бил установен. Накрая, жалбоподателят подчертава, че в своето писмо от 24 септември 2002 г. (вж. точка 5 по-горе) гръцките власти са поискали разрешение да изплатят суми като обезщетение и за вредите, настъпили след 14 септември 2001 г., на основание член 87, параграф 2, буква б) ЕО. Следователно Република Гърция никога не била приемала предложения от Комисията в съобщението от 10 октомври 2001 г. стеснителен подход, за което впрочем свидетелствал закон № 2992/2002, предвиждащ по-широк обхват на обезщетяването.

27 Освен това следвало да се приеме, че затварянето на въздушното пространство представлява последица от атентатите от 11 септември 2001 г., тъй като последните били извънредно събитие по смисъла на член 87, параграф 2, буква б) ЕО.

28 Жалбоподателят оспорва тезата на Комисията, според която последната извършила анализ на помощта не само въз основа на съобщението от 10 октомври 2001 г., но и с оглед на член 87, параграф 2, буква б) ЕО. Напротив, обжалваното решение се характеризирало с автоматично прилагане на критерия, според който всяка вреда, настъпила след 14 септември 2001 г., нямала причинно-следствена връзка с атентатите от 11 септември 2001 г., довели до затварянето на въздушното пространство. Впрочем всички вреди, за които жалбоподателят получил обезщетение, имали пряка причинно-следствена връзка по смисъла на член 87, параграф 2, буква б) ЕО с атентатите от 11 септември 2001 г.

По вредите, свързани с мрежата на жалбоподателя в северния Атлантически океан

29 Относно отмяната на първоначално предвидения за 15 септември 2001 г. двупосочен полет за Ню Йорк жалбоподателят подчертава, че въпреки неговите молби международното летище John F. Kennedy (JFK) не му предоставило слот за този ден, а единствено за 16 септември, което било видно от телекс от

14 септември 2001 г. на Federal Aviation Authority (федерален орган на американската гражданска авиация). Липсата на намиращ се на разположение слот се дължала единствено на изключително голямото търсене от страна на авиокомпаниите веднага след постепенното повторно отваряне на въздушното пространство, причина за което били смущенията, предизвикани от неговото затваряне за четири дни. При тези условия летище JFK не било в състояние да удовлетвори всички молби за слотове, което обстоятелство за жалбоподателя можело да бъде приравнено на затварянето на въздушното пространство. Фактът, че посоченият телекс не е представен от гръцките власти по време на административната процедура, не бил определящ, поради това че в приложение на съобщението от 10 октомври 2001 г. Комисията основала своята преценка на липсата на причинно-следствена връзка между атентатите от 11 септември 2001 г. и отмяната на първоначално предвидения за 15 септември 2001 г. двупосочен полет за Ню Йорк.

30 Относно отмяната на двата двупосочни полета за Торонто през Монреал на 15 и 16 септември 2001 г. жалбоподателят подчертава, че канадските власти са принудили самолета, който извършвал тази връзка на 11 септември 2001 г., да кацне този ден в Халифакс и да остане там до 15 септември 2001 г. включително. Този самолет успял да се върне в Атина едва на 16 септември 2001 г. в 5,30 ч. Впрочем другите три Airbus A 340/400 на жалбоподателя, които били единствените машини, способни да осъществяват трансатлантически полети, извършвали полети до други дестинации, което го принудило да отмени полета от 15 септември 2001 г. за Торонто през Монреал. По същата причина жалбоподателят бил принуден да отмени полета от 16 септември 2001 г., също за Торонто през Монреал. Всъщност поради задържането на самолета до 15 септември 2001 г. в Халифакс се оказало невъзможно да се извърши основна техническа проверка, да се подготви самолетът, да се предупредят пътниците и да се направи резервация на слотове в летищата на Монреал и на Торонто с оглед на осъществяването на този полет, по-конкретно поради факта че канадските власти не били съобщили предварително точния час, в който било разрешено излитането на самолета на 15 септември 2001 г.

31 При тези условия тезата на Комисията, според която отмяната на тези два полета била извършена по желание на жалбоподателя, била явно погрешна. Напротив, тази отмяна на полети представлявала пряка последица от атентатите от 11 септември 2001 г., довели до затваряне на въздушното пространство, и следователно не зависела от неговата воля. Посоченият от Комисията недостатъчен брой самолети не бил в основата на отмяната на въпросните полети, а се явявал последица от атентатите от 11 септември 2001 г. Следователно свързаните с това вреди трябвало да се разглеждат като подлежащи на обезщетяване

на основание член 87, параграф 2, буква б) ЕО, независимо от обстоятелството, че са настъпили на 15 и 16 септември 2001 г.

32 Жалбоподателят отбелязва също, че самолетът, който трябвало да извърши полета за Ню Йорк на 15 септември 2001 г., не бил използван за осъществяване на полетите за Канада, тъй като бил използван за полета на 16 септември 2001 г. за Ню Йорк. Освен това канадските власти му дали възможност да извърши полети към Канада едва след 16 септември 2001 г. Накрая, според жалбоподателя полетите за Югоизточна Азия и за Австралия били осъществявани от един-единствен самолет, който прави междинно кацане в Азия и продължава към Австралия, която е неговата крайна дестинация. Следователно петте дестинации (Африка, Югоизточна Азия, Австралия, Съединени щати и Канада) можело да бъдат обслужени от четири самолета.

33 Колкото до „ferry flights“ за Ню Йорк (на 18 септември 2001 г.) и за Торонто през Монреал (на 20 и 26 септември 2001 г.), жалбоподателят отбелязва, че въвеждането на тези полети също е пряко свързано с атентатите от 11 септември 2001 г., а не е резултат от упражнения натиск от страна на правителствата на Съединените щати и на Канада за репатрирането на техните граждани. Всъщност дължината на списъка от чакащи за редовните полети, дължаща се на атентатите от 11 септември 2001 г., попречила на тези пътници да направят резервации за редовните полети, което принудило жалбоподателя да извърши „ferry flights“.

По вредите, свързани с останалата част от мрежата на жалбоподателя

34 Жалбоподателят подчертава, че макар да е приела, че изплащането на 1 921 203 EUR поради отмяната на седем двупосочни полета за Ню Йорк, за Тел Авив, за Торонто през Монреал и за Бостън представлява съвместима с общия пазар помощ (вж. точка 12 по-горе), Комисията не е одобрила обезщетението за вредите, свързани с останалата част от неговата мрежа, за периода от 11 до 15 септември 2001 г. Тези вреди възлизали на около 1 212 032 EUR.

35 В това отношение жалбоподателят напомня, че съгласно гореизложените съображения трябва да се приеме, че вредите, които се дължат на смущенията в неговия полетен план на 15 септември 2001 г., отговарят на условията за предоставяне на обезщетение по член 87, параграф 2, буква б) ЕО. Този подход намирал подкрепа в съобщението от 10 октомври 2001 г., както и в писмото от 14 ноември 2001 г. (вж. точка 4 по-горе). Жалбоподателят подчертава, че загубите, свързани с останалата част от неговата мрежа, се равнявали на половината от вредите, които е претърпял в своята мрежа в северния Атлантически океан и в Израел. Поради това те не можело да се пренебрегнат единствено въз основа на произволно извършено, стеснително тълкуване на понятието за причинно-следствена връзка, каквото е направеното в съобщението от 10 октомври 2001 г. При всички случаи Комисията трябвало да одобри сумите, изплатени като обезщетение за вредите, свързани с останалата част от неговата мрежа, за периода от 11 до 14 септември 2001 г.

36 Относно доказателствата, представени от гръцките власти в хода на официалната процедура по разследване, жалбоподателят изтъква, че не било възможно той да знае точното съдържание на писмото от 20 ноември 2003 г., и по-конкретно факта, че гръцките власти са предоставяли допълнителни сведения, които не са се отнасяли до всички вреди, претърпени вследствие на събитията от 11 септември 2001 г. Освен това режимът на въпросните помощи бил въведен от гръцките власти въз основа на сведенията, които жалбоподателят им бил предоставил. Той не можел също така да предположи, че анализът на Комисията ще бъде основан единствено на откъслечните данни, съдържащи се в писмото от 20 ноември 2003 г. Жалбоподателят отбелязва също така, че сведенията, които в писмото от 20 ноември 2003 г. гръцките власти заявили, че ще представят, се отнасяли до сумите, посочени в точка 17.2 от решението за започване на официалната процедура по разследване (възпроизведено в точка 5, от второ до девето тире по-горе), но не и до вредите, свързани с останалата част от мрежата на жалбоподателя, на които Комисията се позовавала в точка 17.1 от посоченото решение. Впрочем в писмото от 20 ноември 2003 г. ясно се посочвало, че то не се отнася до загубите, свързани с отмяната на билети за другите полети, връзката с които се осигурявала от отменените полети. За да се определи размерът на тези загуби, било достатъчно от сумата, посочена в писмото от 24 септември 2002 г., да се извади сумата, на която е направено позоваване в писмото от 20 ноември 2003 г. При всички случаи предоставените от гръцките власти сведения се отнасяли за сума, по-голяма от тази, която с обжалваното решение била обявена за съвместима с общия пазар.

37 Освен това жалбоподателят счита, че преписката на Комисията съдържала пълни сведения за всички суми, представляващи вредите, претърпени вследствие на атентатите от 11 септември 2001 г., както били посочени в писмото от

24 септември 2002 г. При тези условия жалбоподателят моли Съда да прецени изчерпателността на доказателствата, представени от гръцките власти пред Комисията в хода на административната процедура, като има предвид документите, съдържащи се в преписката по настоящото дело.

38 Следователно преценката на Комисията по отношение на вредите, свързани с останалата част от мрежата на жалбоподателя, била явно погрешна и нарушавала член 87, параграф 2, буква б) ЕО.

Доводи на Комисията

39 Комисията оспорва основателността на доводите на жалбоподателя. Тя посочва, че според съдебната практика е обвързана от насоките в областта на държавните помощи, също както и държавите-членки, които са ги приели. В хода на административната процедура гръцките власти многократно били заявявали, че ще разглеждат молбите за обезщетение на авиокомпаниите в рамките на насоките и на съобщението от 10 октомври 2001 г.

40 Нещо повече, Комисията отбелязва, че противно на това, което жалбодателят твърди, тя е анализирала изплатената му помощ не само въз основа на съобщението от 10 октомври 2001 г., но и с оглед на член 87, параграф 2, буква б) ЕО, което било видно от съображение 59 от обжалваното решение. За тази цел Комисията взела предвид всички доказателства, които ѝ били представени в хода на административната процедура.

41 Комисията отхвърля предложеното от жалбоподателя тълкуване на съобщението от 10 октомври 2001 г., според което дори и вредите, настъпили след 14 септември 2001 г., могат да попаднат в приложното поле на член 87, параграф 2, буква б) ЕО. Всъщност текстът на съобщението от 10 октомври 2001 г. изключвал тази възможност. Колкото до определянето на извънредното събитие в конкретния случай, Комисията подчертава, че именно атентатите от

11 септември 2001 г. представлявали такова събитие, но не и затварянето на въздушното пространство, което се явявало негова последица.

42 Комисията изтъква, че нито гръцките власти, нито жалбоподателят са представили в хода на административната процедура доказателства за причинно-следствена връзка между вредите, настъпили след 14 септември 2001 г., и атентатите от 11 септември 2001 г.

43 Накрая, Комисията отхвърля довода, според който жалбоподателят се намирал в положение, различно от това на другите авиокомпании, на които не са предоставени суми като помощ, съответстваща на настъпилите след 14 септември 2001 г. вреди.

По вредите, свързани с мрежата на жалбоподателя в северния Атлантически океан

44 Относно отмяната на двупосочния полет на 15 септември 2001 г. за Ню Йорк, Комисията подчертава, че противно на това, което гръцките власти са заявили в писмото си от 20 ноември 2003 г., те не са представили в хода на административната процедура доказателства за невъзможността да се направи резервация на слот в летище JFK. При тези условия Комисията поддържа преценката, която е направила в съображение 55 от обжалваното решение. Телексът на Federal Aviation Authority (вж. точка 29 по-горе) бил представен за първи път пред Първоинстанционния съд и при всички случаи в него нито се споменавала датата 15 септември 2001 г., нито въз основа на него можело да се обясни защо жалбоподателят не е успял да направи резервация на слот, след като други авиокомпании са успели.

45 Относно отмяната на двупосочните полети на 15 и 16 септември 2001 г. за Торонто през Монреал Комисията изтъква, че недостатъчният брой самолети е всекидневен проблем на авиокомпаниите и поради това не може да бъде квалифициран като извънредно събитие по смисъла на член 87, параграф 2, буква б) ЕО. Комисията не разполагала с доказателства за изискващата се

причинно-следствена връзка със събитията от 11 септември 2001 г. Във всеки случай доводите на жалбоподателя били противоречиви, доколкото същият твърди, че е отменил полет за Ню Йорк на 11 септември 2001 г., без обаче да използва самолета, който щял да извърши този полет, за да осъществи полета за Канада. Освен това Комисията си задава въпроса как през този период жалбоподателят е бил в състояние да осигурява редовни полети към Африка, Югоизточна Азия, Австралия, Канада и Америка, след като е имал на разположение само четири самолета.

46 Колкото до „ferry flights", Комисията подчертава, че тяхното въвеждане представлявало търговски избор, който жалбоподателят е направил вследствие на исканията, отправени от правителствата на Съединените щати и на Канада. Впрочем тези обстоятелства не можело да бъдат приравнени на извънредно събитие по смисъла на член 87, параграф 2, буква б) ЕО, който в качеството си на разпоредба, въвеждаща дерогации от забраната за предоставяне на държавни помощи, трябва да се тълкува стриктно. Впрочем гръцките власти не представили доказателства за причинно-следствена връзка между атентатите от 11 септември 2001 г. и въвеждането на тези полети.

По вредите, свързани с останалата част от мрежата на жалбоподателя

47 Комисията подчертава, че е представила пред Първоинстанционния съд цялата кореспонденция, която е разменила с гръцките власти, и доказателствата, с които е разполагала при приемането на обжалваното решение. Тя сочи, че в хода на административната процедура гръцките власти не са представили данни за вредите, отнасящи се до мрежата на жалбоподателя, освен за тези, които са свързани с полетите от и за Съединените щати или Канада. Всъщност данните, предоставени в писмото от 24 септември 2002 г., били недостатъчни в това отношение, като същевременно в писмо от 20 ноември 2003 г. (вж. точка 9 по-горе) гръцките власти заявили, че ще представят документи във връзка с това, което обаче не направили. В допълнение Комисията напомня, че жалбоподателят имал правото да участва в официалната процедура по разследване, като представи мнения в качеството си на заинтересована страна, поканена да направи това с решението за започване на официалната процедура по разследване (вж. точка 7 по-горе). Тъй като жалбоподателят не представил мнения и в хода на официалната процедура по разследване, Комисията нямала друга възможност, освен да приеме обжалваното решение въз основа на сведенията, с които разполага.

48 Според Комисията от това следва, че първото правно основание трябва да бъде отхвърлено в неговата цялост.

Преценка на Първоинстанционния съд

49 На първо място, следва да се напомни, че извънредният характер на събитията от 11 септември 2001 г. по смисъла на член 87, параграф 2, буква б) ЕО не се оспорва (вж. точка 2 по-горе). Освен това от точка 35 от съобщението от 10 октомври 2001 г., според която „разходите, произтичащи пряко от затварянето на американското въздушно пространство от 11 до 14 септември 2001 г., са пряка последица от събитията от 11 септември 2001 г.“, както и от съображение 51 от обжалваното решение, в което се напомня „характера на „извънредно събитие“ на затварянето на въздушното пространство на Съединените щати от 11 до 14 септември 2001 г.“, следва, че не само атентатите, но също и затварянето на въздушното пространство са квалифицирани като извънредни събития. При тези условия поставените в настоящия спор въпроси изискват единствено да се изследва наличието на пряка причинно-следствена връзка между тези събития и конкретните вреди, посочени от жалбоподателя.

50 На второ място, относно значението на съобщението от 10 октомври 2001 г. в рамките на настоящия съдебен спор, следва да се напомни, че според постоянната съдебна практика Комисията е обвързана от рамките и съобщенията, които приема в областта на контрола на държавните помощи, доколкото те не се отклоняват от нормите на Договора и са приети от държавите-членки (вж. Решение на Съда от 26 септември 2002 г. по дело Испания/Комисия, C-351/98, Recueil, стр. I-8031, точка 53 и цитираната съдебна практика). Тези рамки и съобщения са задължителни най-вече за самата Комисия (Решение на Съда от 13 февруари 2003 г. по дело Испания/Комисия, C-409/00, Recueil, стр. I-1487, точка 69).

51 Нещо повече,следва да се подчертае, че вторият параграф на член 87 ЕО има предвид помощите, които по право са съвместими с общия пазар, при условие че отговарят на определени обективни критерии. От това следва, че Комисията е длъжна, след като тези критерии са изпълнени, да обяви подобни помощи за съвместими с общия пазар, без да разполага с право на преценка в това

отношение (вж. в този смисъл Решение на Съда от 17 септември 1980 г. по дело Philip Morris/Комисия, 730/79, Recueil, стр. 2671, точка 17).

52 Освен това, когато става въпрос за дерогация от прогласения в член 87, параграф 1 ЕО основен принцип за несъвместимост на държавните помощи с общия пазар, член 87, параграф 2, буква б) ЕО трябва да бъде тълкуван стриктно. При това положение съгласно тази разпоредба могат да бъдат компенсирани единствено неизгодните икономически обстоятелства, които са причинени пряко от природни бедствия или други извънредни събития. Следователно трябва да съществува пряка връзка между вредите, причинени от извънредното събитие, и държавната помощ и е необходимо да се направи възможно най-точна оценка на претърпените вреди (вж. Решение на Съда от 23 февруари 2006 г. по дело Atzeni и др., C-346/03 и C-529/03, Recueil, стр. I-1875, точка 79 и цитираната съдебна практика).

53 От това следва, че когато една мярка за помощ отговаря на изброените в предходната точка условия, тя трябва да бъде обявена за съвместима с общия пазар, макар и Комисията да е възприела различна позиция в предходно съобщение относно въпросната мярка. Следователно въпреки че според съобщението от 10 октомври 2001 г. всяко обезщетение, изплатено по член 87, параграф 2, буква б) ЕО, трябва да се отнася единствено до установените от 11 до 14 септември 2001 г. разходи, трябва да се счита за съвместима с общия пазар помощ, предоставяща обезщетение за вреда, която е настъпила след 14 септември 2001 г., но има пряка причинно-следствена връзка с извънредното събитие и е оценена с точност. При всички случаи Комисията не е приела, че сумите, отнасящи се до вредите, настъпили след 14 септември 2001 г., не отговарят на условията за обезщетяване по член 87, параграф 2, буква б) ЕО само поради това че са възникнали след тази дата, а също е изследвала и наличието на причинно-следствена връзка между разглежданите събития и тези вреди (вж. точка 60 по-долу).

54 Следователно трябва веднага да се отхвърлят доводите на Комисията, според които Република Гърция била изрично приела принципа, прогласен в точка 35 от съобщението от 10 октомври 2001 г., по силата на който всяка компенсация, изплатена по член 87, параграф 2, буква б) ЕО, трябва да се отнася единствено до установените от 11 до 14 септември 2001 г. разходи. Всъщност макар и да е вярно, че в писмото си от 24 септември 2002 г. гръцките власти са посочили, че изплатеното обезщетение се свеждало до поправяне на вредите, претърпени през първите дни след атентатите, те въпреки това са поискали разрешение да изплатят суми като обезщетение за настъпилите до 26 септември 2001 г. вреди (вж. точка 8 по-горе). Следователно е очевидно, че посочените власти

са схващали понятието за „първите дни след атентатите“ като включващо и периода до тази дата.

55 Накрая, според постоянната съдебна практика законосъобразността на решение в сферата на държавните помощи трябва да се преценява с оглед на информацията, с която Комисията е могла да разполага към момента, в който го е приела. Така никой не може да се позовава пред общностния съд на фактически обстоятелства, които не са били изтъкнати в хода на предвидената в член 88 ЕО досъдебна процедура (вж. Решение на Първоинстанционния съд от 14 януари 2004 г. по дело Fleuren Compost/Комисия, T-109/01, Recueil, стр. II-127, точка 51 и цитираната съдебна практика и на Първоинстанционния съд от 14 декември 2005 г. по дело Regione autonoma della Sardegna/Комисия, T-200/04, Rнепубликувано в Сборника, точка 53).

56 Именно с оглед на тези съображения следва да се анализират правните основания, изтъкнати в подкрепа на настоящата жалба.

По вредите, свързани с мрежата на жалбоподателя в северния Атлантически океан

— По първоначално предвидения за 15 септември 2001 г. двупосочен полет за Ню Йорк

57 В съображение 55 от обжалваното решение Комисията се позовава на липсата на предоставени от гръцките власти или от жалбоподателя сведения за причината, поради която не е получен слот в летище JFK за 15 септември 2001 г., както и на липсата на доказателства за причините за отказа на това летище да предостави слот на жалбоподателя за тази дата.

58 От своя страна гръцките власти посочват в точка I.3 от своето писмо от 24 септември 2002 г., че полетът от 15 септември 2001 г. за Ню Йорк бил

отменен заради липсата на информация относно възможностите за кацане на чуждестранните компании на летище JFK.

59 В точка 41, буква а) от решението за започване на официална процедура по разследване Комисията иска от гръцките власти да ѝ предоставят всички документи и всякаква допълнителна информация относно начина, по който американските власти са забранили на гръцките авиокомпании да извършват полети, считано от 15 септември 2001 г. В отговор на това в писмото си от 20 ноември 2003 г. гръцките власти обясняват, че полетът от 15 септември 2001 г. за Ню Йорк е отменен поради липсата на слот. Тази липса на слотове, причинена от изключително голямото търсене през дните след повторното отваряне на въздушното пространство, представлявала пряка последица от прекъсването на полетите през четирите предходни дни. Колкото до доказателствата за отказа за предоставяне на слот от летище JFK, гръцките власти заявяват, че са поискали необходимите доказателства от жалбоподателя, за да ги предадат на Комисията.

60 Противно на твърдението на жалбоподателя, Комисията не е приела, че сумите, съответстващи на отмяната на този полет, не отговарят на условията за обезщетяване по член 87, параграф 2, буква б) ЕО единствено поради това, че същият е извършен след 14 септември 2001 г. Напротив, както беше посочено в предходната точка, с решението за започване на официална процедура по разследване Комисията е поискала от гръцките власти да ѝ представят всички сведения и доказателства, свързани с начина, по който американските власти са забранили на гръцките авиокомпании да извършват полети, считано от 15 септември 2001 г.

61 Трябва обаче да се констатира, че въпреки отправеното от Комисията искане гръцките власти не са представили в хода на административната процедура нито едно доказателство за отказа да се предостави слот или за причината за подобен отказ. Следва да се добави, че съгласно писмото им от 20 ноември 2003 г. (вж. точка 8 по-горе) гръцките власти са поискали от жалбоподателя да им представи доказателства за невъзможността да се резервира слот на летище JFK на 15 септември 2001 г., с оглед на тяхното последващо представяне пред Комисията. Комисията не е получила никакво ново доказателство.

62 Освен това според цитираната в точка 55 по-горе съдебна практика жалбоподателят не може да се позове на телекса, който е представил за първи път пред Първоинстанционния съд (вж. точка 29 по-горе). При всички случаи следва да се отбележи, че в този телекс не се сочи, че летище JFK не е предоставило слот на жалбоподателя за 15 септември 2001 г., а единствено че жалбоподателят е разполагал със слот за 16 септември 2001 г. Следователно отказът да се предостави слот за 15 септември 2001 г. може да се установи въз основа на посочения телекс само посредством тълкуване a contrario, в полза на което жалбоподателят не е посочил никакво друго доказателство.

63 Следователно изтъкнатите относно посочения полет доводи на жалбоподателя не могат да се приемат.

— По двата двупосочни полета за Торонто през Монреал, първоначално предвидени за 15 и 16 септември 2001 г.

64 Относно отмяната на двата двупосочни полета за Торонто през Монреал на 15 и 16 септември 2001 г. Комисията посочва в съображение 56 от обжалваното решение, че тя се дължи на избора на жалбоподателя. Всъщност последният или нямал на разположение други самолети и предпочел да осъществи други редовни полети, или нямал време да извърши задължителните технически проверки или да направи резервация на необходимите слотове.

65 В това отношение следва да се напомни, че според писмото от 20 ноември 2003 г. полетът за Торонто през Монреал на 15 септември 2001 г. е бил отменен, защото самолетът, който трябвало да го осъществи, бил задържан от канадските власти в Халифакс от 11 до 15 септември 2001 г. и успял да се върне в Атина едва на 16 септември 2001 г. в 5,30 ч. Жалбоподателят бил принуден да отмени въпросния полет, тъй като останалите му три самолета Airbus A 340/400, които са единствените машини в състояние да извършват трансатлантически полети, вече обслужвали други дестинации в Африка, Азия, Австралия и Съединените щати. Колкото до полета на 16 септември 2001 г., според жалбоподателя късното връщане на задържания в Халифакс самолет направило невъзможни основната техническа проверка, подготовката на самолета, предупреждаването

на пътниците и резервацията на слотове в летищата на Монреал и Торонто, с оглед по-конкретно на факта, че канадските власти не обявили предварително точния час, в който било разрешено на самолета да излети на 15 септември.

66 На първо място, относно полета от 15 септември 2001 г. данните и доказателствата, на които Комисията се основава, не са достатъчни, за да подкрепят нейната оценка. Всъщност когато става въпрос за липсата на други самолети на разположение, да се иска от авиокомпания да запази самолети, за да може да се справи с последиците от събитие като атентатите от 11 септември 2001 г., е равнозначно на отричане на извънредния характер на това събитие. Ако положилият грижата на добрия търговец икономически оператор е длъжен да се предпази от последиците на дадено събитие, то последното по дефиниция не би могло да се разглежда като обхванато от понятието за непреодолима сила (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 28 март 2007 г. по дело Испания/Комисия, T-220/04, непубликувано в Сборника, точки 175 и 176 и цитираната съдебна практика), нито на по-силно основание от това за извънредно събитие по смисъла на член 87, параграф 2, буква б) ЕО. Впрочем квалификацията на атентатите от 11 септември 2001 г. и на предизвиканото от тях затваряне на въздушното пространство като извънредни събития е възприета, както в обжалваното решение, така и в съобщението от 10 октомври 2001 г. (вж. точка 49 по-горе).

67 Колкото до твърдението, че жалбоподателят бил избрал да извърши други редовни полети, е достатъчно да се посочи, че не става въпрос за избор, а за договорно задължение спрямо пътниците на тези полети, чието неизпълнение би породило последици по силата на Регламент (ЕИО) № 295/91 на Съвета от 4 февруари 1991 година относно създаване на общи правила за система за компенсация при отказ за качване на борда при редовен въздушен транспорт (ОВ L 36, стр. 5), който е в сила към момента на настъпване на фактите.

68 Колкото до обстоятелството, че вредата, причинена от отмяната на въпросния полет, е настъпила след 14 септември 2001 г., следва да се отбележи, че нито от член 87, параграф 2, буква б) ЕО, нито от цитираната в точка 52 по-горе съдебна практика произтича, че пряката връзка между извънредното събитие и причинената вреда предполага те да са настъпили едновременно. Напротив, не може по общ начин да се изключи възможността за признаване на съществуването на подобна връзка, макар и вредата да е възникнала малко след събитието.

69 От всичко изложено дотук произтича, че преценката на Комисията по отношение на полета от 15 септември 2001 г. за Торонто през Монреал е погрешна.

70 На второ място, относно отмяната на полета на 16 септември 2001 г. следва да се посочи, че за да я обоснове, жалбоподателят се позовава на невъзможността за провеждане на основната техническа проверка на самолета, за предупреждаване на пътниците и за запазване на слотове в летищата на Монреал и Торонто.

71 В това отношение най-напред следва да се приеме, че нито предупреждаването на пътниците, нито резервацията на слотове представляват причина, която да обосновава тезата на жалбоподателя. Всъщност от момента на излитането на самолета от Халифакс (15 септември 2001 г.) до момента, в който е било възможно осъществяване на полета от 16 септември 2001 г. (жалбоподателят не посочва часа, за който този полет е бил планиран), е изтекъл не малък промеждутък от време. Следователно при липсата на по-точни данни относно срока, който е абсолютно необходим, за да се предупредят пътниците и да се запазят слотовете, доводите на жалбоподателя в това отношение не могат да се приемат.

72 По-нататък следва да се посочи, че преписката не съдържа никаква информация относно времето, което се изисква за извършване на задължителните технически проверки, за да може самолетът да бъде използван за въпросния полет. Гръцките власти само са заявили, че наличното време не било достатъчно за извършване на „основна проверка“, докато Комисията в съображение 56 от обжалваното решение посочва, че „действията, свързани с техническите проверки, […] не са могли да бъдат извършени навреме от [жалбоподателя]“. Налага се констатацията, че тъй като в хода на административната процедура гръцките власти са изтъкнали въпросните затруднения, те са били длъжни да предоставят на Комисията сведения за това колко време е необходимо, според съответните помагала, за извършване на техническите проверки, за да разсеят нейните съмнения относно пряката причинно-следствена връзка между затварянето на въздушното пространство и отмяната на въпросния полет. При тези условия следва да се счита, че Комисията правилно е приела, че отмяната на въпросния полет няма пряка причинно-следствена връзка с атентатите от 11 септември 2001 г. и затварянето на въздушното пространство от 11 до 14 септември 2001 г.

— По „ferry flights“

73 Колкото до „ferry flights“ от 18, 20 и 26 септември 2001 г., достатъчно е да се посочи, както сочи Комисията, че те били въведени по избор на жалбоподателя, който е бил длъжен или да поиска от пътниците да платят цена, включваща разходите за връщането на самолета в Атина, или да изиска подходящо обезщетение от правителствата на Съединените щати и на Канада. Следователно тези разходи нямали пряка причинно-следствена връзка с атентатите от 11 септември 2001 г. и затварянето на въздушното пространство и поради това не попадали в приложното поле на член 87, параграф 2, буква б) ЕО.

74 С оглед на гореизложените съображения обжалваното решение следва да се отмени в частта, с която Комисията приема, че обезщетението, изплатено на жалбоподателя за вредите, причинени от отмяната на полета за Канада на 15 септември 2001 г., не е съвместимо с общия пазар.

По вредите, свързани с останалата част от мрежата на жалбоподателя

75 По отношение на втората част от настоящото правно основание, свързано с останалата част от мрежата на жалбоподателя, следва да се посочи, че неговите доводи оспорват обосноваността на обжалваното решение в частта, с която се обявяват за несъвместими с общия пазар помощите, свързани с останалата част от мрежата. В рамките на второто правно основание обаче жалбоподателят изтъква в това отношение липсата на мотиви, която Първоинстанционният съд следва да разгледа най-напред.

2. *По второто правно основание, изведено от липсата на мотиви*

Доводи на страните

76 Жалбоподателят изтъква, че обжалваното решение не съдържа мотиви за отказа на Комисията да одобри сумите, изплатени като обезщетение за вредите, свързани с останалата част от неговата мрежа (около 1 212 032 EUR). Същото важало за сумите, споменати в точка 5, от второ до четвърто, осмо и девето тире по-горе.

77 Според жалбоподателя гръцките власти съобщили на Комисията, по-специално в писмото си от 24 септември 2002 г., всички данни относно вредите, претърпени в цялата негова мрежа. Това писмо се позовавало също на сумите, споменати в точка 5, от второ до четвърто, осмо и девето тире по-горе. При тези обстоятелства Комисията трябвало да изложи мотивите, въз основа на които е приела, че плащането на въпросните суми представлява несъвместима с общия пазар помощ.

78 Комисията оспорва обосноваността на това правно основание. В решението за започване на официална процедура по разследване тя изразила сериозни съмнения относно съвместимостта на въпросната помощ с общия пазар. Впрочем въпреки заявеното в писмото от 20 ноември 2003 г., нито гръцките власти, нито жалбоподателят представили пред Комисията мнения относно тези суми в хода на административната процедура. От друга страна, Комисията не можела да знае какви доказателства е предал жалбоподателят на гръцките власти. Освен това Комисията одобрила всички суми, свързани с периода от 11 до 14 септември 2001 г., за които гръцките власти предоставили обяснения в своето писмо от 20 ноември 2003 г. При тези условия жалбоподателят не можел да упреква Комисията, че не е изследвала по собствена инициатива доказателствата, които в това отношение можели да оправдаят възприемането на подход, различен от изразения в съобщението от 10 октомври 2001 г. и решението за започване на официална процедура по разследване.

Преценка на Първоинстанционния съд

79 Следва да се напомни, че изискваните от член 253 ЕО мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други заинтересовани лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на посочения член 253 ЕО следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (Решение на Първоинстанционния съд от 26 февруари 2002 г. по дело INMA и Itainvest/Комисия, T-323/99, Recueil, стр. II-545, точка 55).

80 В конкретния случай от съображения 21, 49 и 50 от обжалваното решение, във връзка с членове 1, 2 и 4 от него, произтича, че Комисията е заключила, че плащането на сумите, служещи като обезщетение за вредите, свързани с мрежата на жалбоподателя извън северния Атлантически океан и Израел, както и на сумите, посочени в точка 5, от второ до четвърто, осмо и девето тире по-горе, представлява несъвместима с общия пазар помощ и че Република Гърция трябва да поиска тя бъде възстановена. Впрочем следва да се констатира, че обжалваното решение не съдържа никакво изложение на мотивите, които са накарали Комисията да стигне до този извод.

81 Този пропуск е необясним, още повече ако се отчете фактът, че Комисията прави изчерпателно изложение на тези суми в съображение 21 от обжалваното решение, което е посветено на протичането на административната процедура.

82 Освен това макар в точка 36 от решението за започване на официална процедура по разследване Комисията да е посочила, че относно мрежата извън северния Атлантически океан и Израел обезщетението трябва да се сведе до вредите,

свързани с отмяната на билети поради отмяната на полета за връзка за или от място, затворено за въздушно движение, това не променя факта, че гръцките власти са оспорили по същество тази преценка. Всъщност от точки I.1 и I.2 от писмото от 24 септември 2002 г. (вж. точка 5 по-горе) произтича, че според гръцките власти обхватът на установените в цялата мрежа неблагоприятни последици налагал те да бъдат отчетени общо за цялата мрежа, за да може да се изчислят вредите, причинени пряко от извънредните събития. Поради това Комисията е била длъжна да изложи в обжалваното решение своята окончателна преценка за въпросните суми от помощта.

83 Освен това макар в точка 41, буква г) от решението за започване на официална процедура по разследване Комисията да е поискала от гръцките власти да представят сведения, доказващи причинно-следствената връзка между вредите, описани в точка 5, от второ до четвърто, осмо и девето тире по-горе, и затварянето на въздушното пространство, това не променя факта, че гръцките власти са настояли в писмото си от 20 ноември 2003 г., че е необходимо съответните суми да бъдат одобрени. Поради това Комисията е била длъжна да изложи в обжалваното решение и своята окончателна преценка за тези суми от помощта.

84 Колкото до довода, изтъкнат от Комисията в съдебното заседание, според който мотивите относно сумите от помощта, до които се отнася настоящото правно основание, се намирали в съображение 59 от обжалваното решение, доколкото последното препраща към съобщението от 10 октомври 2001 г. и се позовава на липсата на извънредно събитие след 14 септември 2001 г., той не може да се приеме. Всъщност според първото изречение на това съображение „Комисията заключава [...], че режимът не е съобразен с Договора в частта относно датите след 14 септември 2001 г. и по-конкретно за разходите, представени от [Република Гърция] за [жалбоподателя] и отнасящи се за периода след 14 септември 2001 г. [които] възлизат [...] на [...] около 1 464 569 EUR[,] с оглед не само на излизането извън периода, предвиден в точка 35 от съобщението от 10 октомври 2001 г., но също и най-вече с оглед на липсата на извънредно събитие и на промяната в естеството на подлежащите на обезщетение загуби, до която води това удължаване на периода“.

85 Налага се констатацията, че в това изречение Комисията обобщава своята преценка, изложена в съображения 51—58 от обжалваното решение. Тези съображения са посветени на вредите, претърпени в мрежата на жалбоподателя

в северния Атлантически океан, а не на претърпените такива в останалата част от неговата мрежа или на специфичните вреди, споменати в точка 5, от второ до четвърто, осмо и девето тире по-горе. При тези условия това съображение не може да се тълкува като отнасящо се и за последните суми.

86 От друга страна следва да се посочи, че изтъкнатите от Комисията доводи при оспорване на основателността на настоящото правно основание (вж. точка 78 по-горе) се отнасят до хипотезата, в която в решението за обявяване на помощ за несъвместима с общия пазар Комисията излага разсъждения, основани на доказателства, които са ѝ предоставени от засегнатата държава-членка или заинтересованите страни. Всъщност в подобна хипотеза Комисията не би могла да бъде упрекната, че не е взела предвид евентуални фактически или правни обстоятелства, които са можели, но не са били представени в хода на административната процедура (Решение по дело Fleuren Compost/Комисия, точка 55 по-горе, точка 49). Впрочем за разлика от подобна хипотеза, в обжалваното решение не са изложени никакви мотиви, които да подкрепят неговия диспозитив относно посочените в точка 80 по-горе вреди.

87 Следователно обжалваното решение трябва да бъде отменено и поради липса на мотиви в частта, с която се обявяват за несъвместими с общия пазар, на първо място, изплатените на жалбоподателя помощи за вредите, свързани с неговата мрежа извън северния Атлантически океан и Израел, и на второ място, помощите, свързани с пропуснатите доходи от превоз на стоки, с разходите за унищожаване на нетрайни стоки, с допълнителните разходи за контрол на сигурността за стоките, с разходите, свързани с извънредния труд на персонала, и с разходите, свързани с допълнителните спешни мерки за сигурност.

88 При тези условия не следва да се разглежда втората част от първото правно основание, изведена от явна грешка в преценката на вредите, свързани с останалата част от мрежата на жалбоподателя (вж. точка 75 по-горе).

89 От всичко изложено дотук следва, на първо място, че обжалваното решение трябва да се отмени в частта, с която Комисията обявява помощите, изплатени на жалбоподателя за вредите, причинени от отмяната на полет за Канада на 15 септември 2001 г., както и за вредите, на които е направено позоваване в

точка 87 по-горе, за несъвместими с общия пазар и нарежда тяхното възстановяване, и на второ място, че жалбата трябва да се отхвърли в останалата част.

По съдебните разноски

90 Съгласно член 87, параграф 3 от своя процедурен правилник Първоинстанционният съд може да разпредели съдебните разноски или да реши всяка страна да понесе направените от нея разноски, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания. При обстоятелствата в конкретния случай следва да се постанови, че всяка страна ще понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (осми състав)

реши:

1) **Отменя членове 1 и 2 от Решение C (2006) 1580 окончателен на Комисията от 26 април 2006 година относно схемата за държавни помощи C 39/2003 (ex NN 119/2002), приведена в действие от Република Гърция в полза на въздушните превозвачи вследствие на вредите, претърпени от 11 до 14 септември 2001 г., в частта, с която обявяват за несъвместими с общия пазар помощите, предоставени на Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE, на първо място, за вредите, причинени от отмяната на полета за Канада на 15 септември 2001 г., на второ място, за вредите, свързани с неговата мрежа извън северния Атлантически океан и Израел, и на трето място, за пропуснатите доходи от превоз на стоки, за разходите за унищожаване на нетрайни стоки, за допълнителните**

разходи за контрол на сигурността за стоките, за разходите, свързани с извънредния труд на персонала, и за разходите, свързани с допълнителните спешни мерки за сигурност.

2) Отменя член 4 от Решение C (2006) 1580 окончателен в частта, с която се нарежда възстановяване на посочените в предходната точка помощи.

3) Отхвърля жалбата в останалата част.

4) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 25 юни 2008 година.

Секретар

E. Coulon

Председател

M. E. Martins Ribeiro

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора ..... II - 1094

Обжалваното решение ..... II - 1098

Производство и искания на страните ..... II - 1100

От правна страна ..... II - 1101

1. По първото правно основание, изведено от нарушение на член 87, параграф 2, буква б) ЕО ..... II - 1102

Доводи на жалбоподателя ..... II - 1102

По вредите, свързани с мрежата на жалбоподателя в северния Атлантически океан ..... II - 1103

По вредите, свързани с останалата част от мрежата на жалбоподателя II - 1105

Доводи на Комисията ..... II - 1107

По вредите, свързани с мрежата на жалбоподателя в северния Атлантически океан ..... II - 1108

По вредите, свързани с останалата част от мрежата на жалбоподателя II - 1109

Преценка на Първоинстанционния съд ..... II - 1110

По вредите, свързани с мрежата на жалбоподателя в северния Атлантически океан ..... II - 1112

— По първоначално предвидения за 15 септември 2001 г. двупосочен полет за Ню Йорк ..... II - 1112

— По двата двупосочни полета за Торонто през Монреал, първоначално предвидени за 15 и 16 септември 2001 г. ..... II - 1114

— По „ferry flights“ ..... II - 1117

По вредите, свързани с останалата част от мрежата на жалбоподателя II - 1117

2. По второто правно основание, изведено от липсата на мотиви ..... II - 1118

Доводи на страните ..... II - 1118

Преценка на Първоинстанционния съд ..... II - 1119

По съдебните разноски ..... II - 1120